

หน้า ๑๖๔

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๕ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ป. ๘๑/๒๕๕๒

เรื่อง การคำนวณเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตามมาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๕/๑ แห่งประมวลรัษฎากร

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการคำนวณเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๕/๑ แห่งประมวลรัษฎากรในบางกรณีกรมสรรพากรจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป. ๓๐/๒๕๓๕ เรื่อง การคำนวณเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๕/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป. ๓๘/๒๕๓๖ เรื่อง การคำนวณเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๕ (๑๐) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๖

ข้อ ๒ กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภ.พ. ๓๐) หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีเมื่อพ้นกำหนดเวลา ให้คำนวณเบี้ยปรับสองเท่าของจำนวนภาษีที่ต้องเสียในเดือนภาษีตามมาตรา ๘๕ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร

จำนวนภาษีที่ต้องเสียในเดือนภาษีตามวรรคหนึ่ง หมายความว่าถึง จำนวนภาษีที่ต้องเสียตามมาตรา ๘๒/๓ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๓ กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภ.พ. ๓๐) ไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด อันเป็นเหตุให้จำนวนภาษีขายหรือจำนวนภาษีซื้อที่แสดงไว้คลาดเคลื่อนไปตามมาตรา ๘๘ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีภายในกำหนดเวลาหรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีเมื่อพ้นกำหนดเวลา ให้คำนวณเบี้ยปรับดังนี้

(๑) กรณีแสดงจำนวนภาษีขายไว้ขาดไป และแสดงจำนวนภาษีซื้อไว้ถูกต้อง ให้คำนวณเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของจำนวนภาษีขายที่แสดงไว้ขาดไป

(๒) กรณีแสดงจำนวนภาษีขายไว้ขาดไป และแสดงจำนวนภาษีซื้อไว้ขาดไป ให้คำนวณเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของจำนวนภาษีขายที่แสดงไว้ขาดไป

(๓) กรณีแสดงจำนวนภาษีขายไว้ขาดไป และแสดงจำนวนภาษีซื้อไว้เกินไป ให้คำนวณเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของจำนวนภาษีขายที่แสดงไว้ขาดไป และคำนวณเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของจำนวนภาษีซื้อที่แสดงไว้เกินไป

(๔) กรณีแสดงจำนวนภาษีขายไว้เกินไป และแสดงจำนวนภาษีซื้อไว้ถูกต้อง ไม่ต้องคำนวณเบี้ยปรับแต่อย่างใด

(๕) กรณีแสดงจำนวนภาษีขายไว้เกินไป และแสดงจำนวนภาษีซื้อไว้ขาดไป ไม่ต้องคำนวณเบี้ยปรับแต่อย่างใด

(๖) กรณีแสดงจำนวนภาษีขายไว้เกินไป และแสดงจำนวนภาษีซื้อไว้เกินไป ให้คำนวณเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของจำนวนภาษีซื้อที่แสดงไว้เกินไป

(๗) กรณีแสดงจำนวนภาษีขายไว้ถูกต้อง และแสดงจำนวนภาษีซื้อไว้ขาดไป ไม่ต้องคำนวณเบี้ยปรับแต่อย่างใด

(๘) กรณีแสดงจำนวนภาษีขายไว้ถูกต้อง และแสดงจำนวนภาษีซื้อไว้เกินไป ให้คำนวณเบี่ยงปรับหนึ่งเท่าของจำนวนภาษีซื้อที่แสดงไว้เกินไป

ข้อ ๕ กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภ.พ. ๓๐) ภายในกำหนดเวลาไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดอันเป็นเหตุให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียในเดือนภาษีคลาดเคลื่อนไป ให้คำนวณเบี่ยงปรับหนึ่งเท่าของจำนวนภาษีที่เสียคลาดเคลื่อนตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งประมวลรัษฎากร

จำนวนภาษีที่ต้องเสียในเดือนภาษีตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า จำนวนภาษีที่ต้องเสียตามมาตรา ๘๒/๓ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร

จำนวนภาษีที่เสียคลาดเคลื่อนตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า ผลต่างระหว่างจำนวนภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อตามแบบแสดงรายการภาษีกับจำนวนภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อที่พึงต้องเสียในเดือนภาษีนั้น

จำนวนภาษีที่เสียคลาดเคลื่อนตามวรรคสาม ได้แก่

(๑) กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภ.พ. ๓๐) แสดงจำนวนภาษีที่ต้องชำระไว้้น้อยกว่าจำนวนภาษีที่พึงต้องชำระในเดือนภาษีนั้น ให้คำนวณเบี่ยงปรับตามวรรคหนึ่ง

(๒) กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภ.พ. ๓๐) แสดงจำนวนภาษีที่ขอคืนไว้มากกว่าจำนวนภาษีที่พึงได้คืนในเดือนภาษีนั้น ไม่ต้องคำนวณเบี่ยงปรับตามวรรคหนึ่ง

(๓) กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภ.พ. ๓๐) แสดงจำนวนภาษีที่ขอคืน แต่ในเดือนภาษีนั้นนอกจากไม่มีจำนวนภาษีที่พึงได้คืนแล้ว

ยังมีจำนวนภาษีที่พึงต้องชำระอีกด้วย ให้คำนวณเบี้ยปรับตามวรรคหนึ่งเฉพาะจำนวนภาษีที่พึงต้องชำระ

ข้อ ๕ กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภ.พ. ๓๐) ภายในกำหนดเวลาไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด อันเป็นเหตุให้จำนวนภาษีขายหรือจำนวนภาษีซื้อที่แสดงไว้คลาดเคลื่อนไปตามข้อ ๓ และยังเป็นเหตุให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียในเดือนภาษีตามข้อ ๔ คลาดเคลื่อนไปด้วย ให้คำนวณเบี้ยปรับตามข้อ ๓ และยังคงคำนวณเบี้ยปรับตามข้อ ๔ ด้วย แต่ให้เรียกเก็บเบี้ยปรับเพียงกรณีเดียว ซึ่งเป็นกรณีที่จะทำให้เรียกเก็บเบี้ยปรับได้เงินเป็นจำนวนมากกว่า

ข้อ ๖ กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภ.พ. ๓๐) ภายในกำหนดเวลาไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด และต่อมาได้มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติมสำหรับเดือนภาษีนั้นตามมาตรา ๘๓/๔ แห่งประมวลรัษฎากร ให้คำนวณเบี้ยปรับตามข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕

การยื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภ.พ. ๓๐) เพิ่มเติมภายในกำหนดเวลาไม่ต้องคำนวณเบี้ยปรับตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๗ กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภ.พ. ๓๐) เมื่อพ้นกำหนดเวลา โดยได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด และต่อมาได้มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติมสำหรับเดือนภาษีนั้นตามมาตรา ๘๓/๔ แห่งประมวลรัษฎากร ให้คำนวณเบี้ยปรับตามข้อ ๒ ของจำนวนภาษีที่ต้องเสียเพิ่มเติม

ถ้าการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติมตามวรรคหนึ่ง ได้ปรับปรุงจำนวนภาษีขายและหรือจำนวนภาษีซื้อที่ได้แสดงไว้คลาดเคลื่อนไปตามข้อ ๓ ให้คำนวณ

หน้า ๑๖๘

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๕ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

เบี้ยปรับตามข้อ ๓ ด้วย แต่ให้เรียกเก็บเบี้ยปรับตามข้อ ๓ หรือเบี้ยปรับตามวรรคหนึ่ง เพียงกรณีเดียว ซึ่งเป็นกรณีที่จะทำให้เรียกเก็บเบี้ยปรับได้เงินเป็นจำนวนมากกว่า

ข้อ ๘ ให้นำหลักเกณฑ์การคำนวณเบี้ยปรับตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเพียงเท่าที่ไม่ขัดกัน สำหรับกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การยื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภ.พ. ๓๑) ของผู้มีหน้าที่เสียภาษี ซึ่งได้คำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร

(๒) การยื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภ.พ. ๓๖) ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา ๘๒/๑ (๒) โดยวิธีนำส่งภาษีตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากร

(๓) การยื่นใบขนสินค้าตามแบบที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด (ใบขนสินค้าขาเข้า) ของผู้นำเข้าที่มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๓/๘ แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๙ กรณีที่เจ้าพนักงานประเมินได้ตรวจพบว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ได้จัดทำใบกำกับภาษีและส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ ให้คำนวณเบี้ยปรับสองเท่าของจำนวนภาษีตามใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๕ (๕) แห่งประมวลรัษฎากร

ไม่ให้นำหลักเกณฑ์การคำนวณเบี้ยปรับตามวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบกำกับภาษีที่ไม่ได้จัดทำตามวรรคหนึ่ง ไปยื่นแบบแสดงรายการภาษีแล้ว โดยไม่ได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบได้สวนโดยตรงเป็นหนังสือ

คำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบได้สวนโดยตรงเป็นหนังสือตามวรรคสอง หมายความว่า กรณีที่เจ้าพนักงานประเมินได้ตรวจพบความผิดและได้มีการบันทึกความผิดไว้ในแบบ ต.ป. ๐๕ หรือแบบ ต. ๖ แล้ว

ข้อ ๑๐ กรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนกระทำผิดดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ได้จัดทำรายงานภาษีขายตามมาตรา ๘๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร

(๒) ไม่ได้จัดทำรายงานมูลค่าของฐานภาษีตามมาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร

(๓) ไม่ได้จัดทำรายงานอื่นตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดตามมาตรา ๘๗/๑ แห่งประมวลรัษฎากร

(๔) ลงรายการในรายงานภาษีขาย รายงานมูลค่าของฐานภาษี หรือรายงานอื่น ตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดไม่ถูกต้องครบถ้วน

ทั้งนี้ ให้คำนวณเบี้ยปรับสองเท่าของเงินภาษีซึ่งคำนวณจากฐานภาษีที่ไม่ได้จัดทำรายงาน หรือไม่ได้ลงรายการในรายงานให้ถูกต้องครบถ้วนตามมาตรา ๘๕ (๑๐) แห่งประมวลรัษฎากร แล้วแต่กรณี

การลงรายการในรายงานภาษีขาย รายงานมูลค่าของฐานภาษี หรือรายงานอื่น ตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดไม่ถูกต้องครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง ไม่ให้นำไปใช้ กับกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินได้คำนวณมูลค่าของฐานภาษีเพิ่มขึ้นตามราคาตลาด ของสินค้าหรือบริการตามมาตรา ๗๕/๓ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร

ฐานภาษีที่ไม่ได้จัดทำรายงานตามวรรคหนึ่ง หมายความว่าถึง ฐานภาษีตาม ส่วน ๓ ในหมวด ๔ แห่งประมวลรัษฎากร จากกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ ขายสินค้าหรือได้ให้บริการไปแล้ว และมีหน้าที่ต้องลงรายการในรายงานตามมาตรา ๘๗ แห่งประมวลรัษฎากร แต่ไม่รวมถึงฐานภาษีของสินค้าที่ยังไม่ได้ขายซึ่งตรวจนับได้

ฐานภาษีที่ไม่ได้ลงรายการในรายงานให้ถูกต้องครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง หมายความว่าถึง ฐานภาษีตามส่วน ๓ ในหมวด ๔ แห่งประมวลรัษฎากร จากกรณีที่

ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ขายสินค้าหรือได้ให้บริการไปแล้ว และมีหน้าที่ต้องลงรายการในรายงานตามมาตรา ๘๗ แห่งประมวลรัษฎากร แต่ลงรายการในรายงานไม่ถูกต้องครบถ้วน โดยไม่รวมถึงฐานภาษีของสินค้าที่ยังไม่ได้ขายซึ่งตรวจนับได้

ข้อ ๑๑ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ได้เก็บและรักษารายงานภาษีขาย รายงานมูลค่าของฐานภาษี หรือรายงานอื่นตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดไว้ ณ สถานประกอบการที่ทำรายงานตามมาตรา ๘๗/๓ แห่งประมวลรัษฎากร ให้ถือว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ได้จัดทำรายงานตามข้อ ๑๐ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

กรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ได้เก็บและรักษารายงานภาษีขาย รายงานมูลค่าของฐานภาษี หรือรายงานอื่นตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดไว้ ณ สถานประกอบการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเจ้าพนักงานประเมินพิจารณาเห็นว่ามิเหตุอันสมควรให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนำรายงานภาษีขาย รายงานมูลค่าของฐานภาษี หรือรายงานอื่นตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดมาให้เจ้าพนักงานประเมินทำการตรวจสอบภายในระยะเวลาที่กำหนด และผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถนำรายงานดังกล่าวมาให้เจ้าพนักงานประเมินทำการตรวจสอบได้ ให้ถือว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้จัดทำรายงานภาษีขายตามมาตรา ๘๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร หรือรายงานมูลค่าของฐานภาษีตามมาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร หรือรายงานอื่นตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดตามมาตรา ๘๗/๑ แห่งประมวลรัษฎากร แล้วแต่กรณี

กำหนดเวลาตามวรรคสอง ต้องไม่เกิน ๗ วัน นับแต่วันที่เจ้าพนักงานประเมินตรวจพบการกระทำความผิด ทั้งนี้ เว้นแต่อธิบดีกรมสรรพากรจะสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๒ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ได้จัดทำรายงานภาษีซื้อ ตาม มาตรา ๘๗ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร หรือลงรายการในรายงานภาษีซื้อไม่ถูกต้อง ครบถ้วน หรือลงรายการในรายงานภาษีซื้อไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๘๗ และมาตรา ๘๗/๓ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร หรือไม่ได้เก็บและรักษารายงาน ภาษีซื้อไว้ ณ สถานประกอบการที่ทำรายงานตามมาตรา ๘๗/๓ แห่งประมวล รัษฎากร ไม่ต้องคำนวณเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๘ (๑๐) แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๑๓ ให้นำหลักเกณฑ์การคำนวณเบี้ยปรับตามข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ มาใช้บังคับในกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ได้จัดทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบ ตามมาตรา ๘๗ (๓) และมาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร หรือ ลงรายการในรายงานสินค้าและวัตถุดิบไม่ถูกต้องครบถ้วน หรือไม่ได้เก็บและรักษา รายงานสินค้าและวัตถุดิบไว้ ณ สถานประกอบการที่ทำรายงานตามมาตรา ๘๗/๓ แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๑๔ ในการตรวจปฏิบัติการ หรือการตรวจสอบทั่วไป กรณีผู้ประกอบการ จดทะเบียนไม่ได้จัดทำรายงาน หรือไม่ได้ลงรายการในรายงานให้ถูกต้องครบถ้วน ตามข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๓ ถ้าเจ้าพนักงานประเมินไม่มีหลักฐานข้อหนึ่งข้อใด ดังต่อไปนี้ เจ้าพนักงานประเมินไม่มีอำนาจประเมินเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๘ (๑๐) แห่งประมวลรัษฎากร

(๑) ปรากฏแก่เจ้าพนักงานประเมินว่า ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ได้ยื่น แบบแสดงรายการภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

(๒) ในกรณีเจ้าพนักงานประเมินมีหลักฐานแสดงว่า ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีโดยแสดงจำนวนภาษีที่ต้องเสียต่ำกว่าความเป็นจริง

(๓) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของเจ้าพนักงานประเมินหรือไม่ยอมตอบคำถามของเจ้าพนักงานประเมินโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๔) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่สามารถแสดงใบกำกับภาษี ในกรณีภาษีซื้อหรือสำเนาใบกำกับภาษีในกรณีภาษีขาย พร้อมทั้งหลักฐานอื่นเพื่อการคำนวณภาษีหรือการเครดิตภาษี

(๕) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่เก็บสำเนาใบกำกับภาษีในกรณีภาษีขาย และหลักฐานต่างๆ ประกอบการลงรายงานตามที่กฎหมายกำหนดไว้ หรือ

(๖) ปรากฏแก่เจ้าพนักงานประเมินว่าผู้ประกอบการ ซึ่งต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๕/๑ มิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีที่เจ้าพนักงานประเมินมีหลักฐานข้อหนึ่งข้อใดตามวรรคหนึ่ง ให้คำนวณเบี้ยปรับตามหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๓

ไม่ให้นำหลักเกณฑ์การคำนวณเบี้ยปรับตามวรรคสอง มาใช้บังคับในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากฐานภาษีที่ไม่ได้จัดทำรายงาน หรือไม่ได้ลงรายการในรายงานให้ถูกต้องครบถ้วนตามข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๓ ไปยื่นแบบแสดงรายการภาษีแล้ว โดยไม่ได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบไต่สวนโดยตรงเป็นหนังสือ

คำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบไต่สวนโดยตรงเป็นหนังสือตามวรรคสาม หมายความว่า กรณีที่เจ้าพนักงานประเมินได้ตรวจพบความผิดและได้มีการบันทึกความผิดไว้ในแบบ ต.ป. ๐๕ หรือแบบ ต. ๖ แล้ว

ข้อ ๑๕ กรณีมีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา ๘๗ (๓) หรือมาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร หมายความว่า กรณีที่ผู้ประกอบการ

การจดทะเบียนได้จัดทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา ๘๗ (๓) หรือ มาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร แต่เมื่อมีการตรวจนับสินค้าไม่ว่าโดย ผู้ประกอบการจดทะเบียนเองหรือเจ้าพนักงานประเมิน ปรากฏว่ามีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบซึ่งถือเป็นการขายสินค้าตามมาตรา ๗๗/๑ (๘) (จ) แห่งประมวลรัษฎากร ให้คำนวณเบี่ยงปรับสองเท่าของเงินภาษีซึ่งคำนวณจากมูลค่าของฐานภาษีตามราคาตลาดของสินค้าในวันที่ตรวจพบตามมาตรา ๗๘/๓ (๓) และ มาตรา ๘๘ (๑๐) แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๑๖ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีความรับผิดชอบเสียเบี่ยงปรับตาม ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๓ หรือข้อ ๑๕ ให้คำนวณเบี่ยงปรับทุกกรณี แต่ให้เรียกเก็บ เบี่ยงปรับเพียงกรณีเดียวซึ่งเป็นกรณีที่จะทำให้เรียกเก็บเบี่ยงปรับได้เงินเป็นจำนวน มากกว่า

ข้อ ๑๗ ให้นำหลักเกณฑ์การคำนวณเบี่ยงปรับตามข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และ ข้อ ๑๓ มาใช้บังคับสำหรับการทำรายงานแสดงรายรับก่อนหักรายจ่ายที่ต้องเสียภาษี และรายรับที่ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีตามมาตรา ๘๑/๑๕ แห่งประมวล รัษฎากร โดยอนุโลมเพียงเท่าที่ไม่ขัดกัน

ข้อ ๑๘ กรณีผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีดังต่อไปนี้ "ไม่ได้ยื่นแบบนำส่งภาษี (ภ.พ. ๓๖) หรือยื่นแบบนำส่งภาษี (ภ.พ. ๓๖) เมื่อพ้นกำหนดเวลา หรือยื่นแบบนำส่งภาษี (ภ.พ. ๓๖) ไว้ไม่ถูกต้อง "ไม่ต้องคำนวณเบี่ยงปรับตามมาตรา ๘๘ แห่งประมวล รัษฎากร

(๑) ผู้ทอดตลาดซึ่งขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียน ตามมาตรา ๘๓/๕ แห่งประมวลรัษฎากร

(๒) ผู้จ่ายเงินค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการให้แก่ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรซึ่งได้เข้ามาประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวและไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๘๕/๓ แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ ตามมาตรา ๘๓/๖ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร

(๓) ผู้จ่ายเงินค่าบริการให้แก่ผู้ประกอบการที่ให้บริการในต่างประเทศและได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักรตามมาตรา ๘๓/๖ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๑๕ กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา ๘๒/๑ โดยวิธีนำส่งภาษีตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากรดังต่อไปนี้ ไม่ได้ยื่นแบบนำส่งภาษี (ภ.พ. ๓๖) หรือยื่นแบบนำส่งภาษี (ภ.พ. ๓๖) เมื่อพ้นกำหนดเวลา ให้คำนวณเบี้ยปรับสองเท่าของเงินภาษีที่ต้องนำส่งในเดือนภาษีตามมาตรา ๘๕ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร

(๑) ผู้รับโอนสินค้าหรือผู้รับโอนสิทธิในบริการตามมาตรา ๘๒/๑ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งสินค้าหรือบริการดังกล่าวได้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ ตามมาตรา ๘๐/๑ (๕) แห่งประมวลรัษฎากร

(๒) ผู้รับโอนสินค้าตามมาตรา ๘๒/๑ (๓) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งสินค้าดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๑ (๒) (ค) แห่งประมวลรัษฎากร

กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา ๘๒/๑ โดยวิธีนำส่งภาษีตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากรตามวรรคหนึ่ง ยื่นแบบนำส่งภาษี (ภ.พ. ๓๖) ภายในกำหนดเวลาไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดอันเป็นเหตุให้จำนวนภาษีที่นำส่งไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดให้คำนวณเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่นำส่งคลาดเคลื่อนตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๒๐ กรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษี หรือผู้มีหน้าที่นำส่งภาษี กระทำผิดดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภ.พ. ๓๐ หรือ ภ.พ. ๓๑ หรือ โใบขนสินค้าขาเข้า) หรือแบบนำส่งภาษี (ภ.พ. ๓๖)

(๒) ยื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภ.พ. ๓๐ หรือ ภ.พ. ๓๑ หรือใบขนสินค้าขาเข้า) หรือแบบนำส่งภาษี (ภ.พ. ๓๖) เมื่อพ้นกำหนดเวลา

(๓) ยื่นแบบแสดงรายการภาษี (ภ.พ. ๓๐ หรือ ภ.พ. ๓๑ หรือใบขนสินค้าขาเข้า) หรือแบบนำส่งภาษี (ภ.พ. ๓๖) ภายในกำหนดเวลา โดยยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือแบบนำส่งภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด อันเป็นเหตุให้ชำระภาษีหรือนำส่งภาษีในเดือนภาษีไม่ถูกต้องครบถ้วน

(๔) มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีเพิ่มเติมตามมาตรา ๘๓/๔ แห่งประมวลรัษฎากร อันเนื่องจากชำระภาษีในเดือนภาษีไม่ถูกต้องครบถ้วน

ทั้งนี้ ให้คำนวณเงินเพิ่มอัตร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระหรือนำส่งโดยไม่รวมเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๕/๑ แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๒๑ เงินเพิ่มตามมาตรา ๘๕/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ให้คำนวณจากเงินภาษีที่ต้องชำระในเดือนภาษีหลังจากนำเครดิตภาษีที่เหลืออยู่ในแต่ละเดือนภาษีจากการคำนวณภาษีตามมาตรา ๘๒/๓ แห่งประมวลรัษฎากร ไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มหรือเครดิตภาษีตามส่วน ๘ ของหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร มาหักออก

เครดิตภาษีที่เหลืออยู่ในแต่ละเดือนภาษีตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า ภาษีซื้อที่คงเหลืออยู่จริงจากการคำนวณภาษีตามมาตรา ๘๒/๓ วรรคสาม แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งสะสมมาจากเดือนภาษีก่อนและได้แสดงในแบบรายการในเดือนภาษีที่ผ่านมา

หน้า ๑๗๖

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๕ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

ในกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนนำเครดิตภาษีมาชำระภาษีมูลค่าเพิ่มตาม ส่วน ๘ ของหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร เกินกว่าจำนวนเครดิต ภาษีที่เหลืออยู่จริงในแบบแสดงรายการภาษีของเดือนที่ผ่านมา อันเป็นเหตุให้การชำระ ภาษีตามแบบแสดงรายการเสียภาษีไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้คำนวณเงินเพิ่มร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ โดยไม่ต้องคำนวณเบี้ยปรับตาม มาตรา ๘๕ (๓) แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๒๒ ให้นำหลักเกณฑ์การคำนวณเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มตามข้อ ๒ ถึง ข้อ ๒๑ มาใช้บังคับในกรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษีเอง หรือ ผู้มีหน้าที่นำส่งภาษียื่นแบบนำส่งภาษีเอง หรือในกรณีเจ้าพนักงานประเมินตรวจพบ การกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่ นำส่งภาษีในทุกกรณี

ข้อ ๒๓ กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีมียกเว้นหรือมีความรับผิดชอบเสียเบี้ยปรับตามข้อ ๒ ถึง ข้อ ๒๑ และในกรณีอื่นตามมาตรา ๘๕ แห่งประมวลรัษฎากร ให้คำนวณเบี้ยปรับ ทุกกรณี แต่การงดหรือลดเบี้ยปรับและการเรียกเก็บเบี้ยปรับให้เป็นไปตามระเบียบ หรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๔ ระเบียบ คำสั่ง หนังสือตอบข้อหารือ หรือทางปฏิบัติใดที่ขัดหรือ แแย้งกับคำสั่งนี้ ให้เป็นอันยกเลิก

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ

อธิบดีกรมสรรพากร